

INSULÆ MINORES ANGLIÆ ADIACENTES.

ORam jam tandem ex Anglia solvam, & in altum proventus insulas circa eam sparsas perlustrabo. Si mihi confiderem, aut qua in me esset facultas, adirem singulas: verum cum antiquitatem eruere nostri sit instituti, quæ

obscurioris sunt notæ perstringam, quæ antiquioris sunt nominis invisam, & tantisper illis immorabor: ut nunc demum bonis auspiciis in suam afferantur antiquitatem.

Ut verò ordine, & recta quasi nave hæc instituat navigatio, primùm in Sabrinianum fretum vela faciam, & Hibernia Scotiaque relictis in Oceanum Germanicum descendam, inde per mare Britannicum, quod ad Hispaniam usque pertinuit, cursum quàm possum secundissimè tenebo. Male tamen metuo, ne hæc antiquitatis navis, cum me parum perito utatur naviculatore, vel ad errorum scopulos allidatur, vel ignorantia fluctibus opprimatur: sed audendum est; τὸ λῆμα, inquit Antiphilus, νεῖν ἀρχηγὸς, & qui secundò naviget, fortasse multo scèlicius cursum conficiat.

Primum autem cum à re minimè alienum videatur, proponant quod Plutarchus ex fabulosa Demetrii relatione qui Hadriani temporibus vixisse videtur, refert generatim de insulis Britannia adjacentibus: Demetrius narravit earum Insularum, quæ sunt prope Britanniam, plerasque desertas esse & sparsas, quarum nonnullas Dæmonibus & heroibus esse dicatas: sese autem cognoscendi visendique causa, Imperatore mittente, navigasse ad unam desertis proximam, paucis habitata cultoribus, quos Britannis sacrosanctos & inviolatos omnes esse accepit. Non multo autem post quam eò venisset, sædam cali perturbationem, & prodigiosam tempestatem eò coortam, procellas in abruptum lapsas cecidisse, ardentium fulminum jactus fuisse, quibus sedatis, Insulanos dixisse, aliquem e præstantioribus interuisse. Et paulò post: Iam verò illic Insulam quandam esse dixit in qua Saturnus carcere clausus à Briareo custodiatur sopitus, somnum illi pro vinculo esse, multos autem ei Dæmonas esse circumpedes atque servos adstare. Sic libuit olim, ut etiam hodie, de locis remotissimis miranda & fabulosa quadam mentiendi securitate audacter confingere.

In Sabriniano freto primum eminent duæ insulæ exiguæ, quarum nobis altera, quod plana sit, & projecta, *Flatholme* ea significatione, qua *Planaria* Italia: altera *Stepholme*, quod acclivis, Britannicè *Reoric*: ambæ Britannico sæculo *Echni*, uti nostro *Holmes* appellatæ. Sic enim planities herbidas aqua circumfusas vocarunt Anglo-Saxones; nec alia re olim celebres fuerunt quam Danorum stationibus, & Gualchi eximia pietatis Britannii sepultura, cujus discipulus Barruchus, *Barry* insulæ in Wallia nomen reliquit (ut Landavenensis ecclesiæ antiquum testatur monumentum) quæ itidem *Barrorum* familia nobili in Hibernia

Britannia.

nomen fecit. Adjacentem habet *Silly* insulam *Silly*. exiguam in littore Silurum quorum nominis plulquam umbram retinere videtur, ut oppidulum è regione in agro *Glamorgan*, Siluram tamen vel Silurum insulam, cujus meminit Solinus, non ausim affirmare, cum ejusdem nominis sint aliæ, sed à Siluribus longius distat insulæ.

Inde *Caldey* est, Britannicè *Inis pir*, littori satis *Caldey*. vicina, & huic è regione magis in alto *Londey* ad *Londey*. Devoniensem agrum spectans, à cujus promontorio *Hert-ness* XIII abest milliaribus. Hæc amplior habetur, nec tamen multo plus duobus mille passuum longa & mill. pass. lata perhibetur, cautibus ita præcincta ut non sit nisi unus & alter aditus. Munimentum habuit, cujus ruina, ut etiam Sacelli S. Helenæ sacri etiamnum conspiciuntur. Quod olim aratro proficissa fuerit sulci loquuntur, nunc totus fructus est è volatilibus marinis quibus abundat. Arbores habet nullas præter sambucos malè olentes quas sturni tanta multitudine frequentant, ut vix præ eorum fimo ad eas pateat accessus. Sed quid ego hæc? cum sic olim descripsit Thomas *De-la-Mere* ex ordine Equestri, dum enarrat quomodo misellus Rex Edwardus II, cum importuna uxor, & tumultuantes Proceres minas jactarent, & terrores denuntiarent, huc se tanquam in perfugium subducere cogitavit: *Londay* (inquit ille) est insula in Sabrina ostio duobus mill. undique longa, abundans pascuis amœnis, cuniculos producit copiosè, columbas, & struconas (quos vocat Alexander Nechamus Ganymedis aves) in dies habet prægnantes, aquas insuper recentes de fontibus scaturientes incolis ministrat, ipsa licet undique mari sit circumcincta: unum duntaxat aditum habet, quo vix duo viri poterint conjuncti pedites incedere: ex omni alia parte rupis horrendæ alta præ eminentia prohibens ingressum. Vix autem apud historicos nostros memoratur, nisi quod Guilielmus de *Marisco* pirata perditissimus has oras regnante Henrico Tertio, hinc olim infestas reddiderit, & regnante Edwardo Tertio, pars erat hæreditatis *Luterellorum*.

Inde in Penbrochiensis agri flexu *Gresholme*, *Gresholme*. *Stockholme*, & *Scalmey* occurrunt satis graminosæ, *Stockholme*, & *Scalmey*. & thymo agresti admodum lætæ. *Scalmey* Plinii fuisse *SILIMNUM* olim existimavimus, sed hanc nobis veritas jam immutavit sententiam. *Silimnum* enim illum Plinii, *LIMNI* Ptolemæi ex verbi cognitione verisimile est; hanc esse Britannorum *Lymen* ipsum pro me vocabulum edocet, cui Anglus hodie novum nomen, *Ramsley* *Ramsley*. scilicet, inscripsit. Hæc S. Davidis Episcopali fedi objacet, ad quam spectat, & Iustiniani cujusdam viri sanctissimo fato, superiori sæculo imprimis celebris erat, qui cum ex Britannia *Aremorica* in feracissimo Sanctorum sæculo huc se recepisset, & totus Deo defixus diu solitarius vixisset, tandem à servulo peremptus, in Martyrum catalogum fuit relatus. In cujus vita hæc

V V V V V V . 2

Leme-

Flatholme. Stepholme. Holmes quid Angliæ.

Barry. Giraldus.